

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2969

гр. София, 23.01.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в
закрито заседание на 23.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

като разгледа дело номер **827** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по искане на И. О. С., ЕГН [ЕГН], чрез адв. К. Я. и адв. Ц. А., за спиране на предварителното изпълнение на Заповед № РД-11-11/07.01.2026г., издадена от председателя на УС на АПИ, с която е разпоредено временно отстраняване от работа на И. О. С. до приключване на образуваното срещу него дисциплинарно производство, както и да се спре изплащане на заплата.

Съдът намира, че е допусната грешка в изписването на датата на издаване на заповедта, като вместо 2026г. е написано 2025г. Независимо от това, в жалбата е посочено, че се подава срещу Заповед № РД-11-11/07.01.2026г. и доколкото има доколкото има съвпадение в номерата на заповедта и разпореденото с нея, както и с оглед комплектоването на административната преписка от администрацията на председателя на УС на АПИ, съдът приема изписването на датата 07.01.2025г., като дата на издаване на оспорената заповед за техническа грешка.

Жалбоподателят е поискал спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на заповедта по аргумент, че изпълнението на заповедта ще му причини значителни вреди, тъй като за периода на действие на заповедта ще бъде лишен от възнаграждение, без да може да реализира други доходи от трудова дейност. Сочи още, че липсват конкретни данни, че присъствието на служителя на работа би застрашило обществения интерес, поради което предварителното изпълнение на заповедта се явява необосновано и непропорционално.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Искането е направено заедно с жалбата против Заповед № РД-11-11/07.01.2026 г., издадена от председателя на УС на АПИ, подадена в срока по чл. 149, ал.1 от АПК, от лице с правен интерес – адресат на заповедта, чийто права и законни интереси са засегнати неблагоприятно, поради което е процесуално допустимо.

Разгледано по същество е неоснователно.

На основание чл. 124, ал. 2 от ЗДСл оспорената заповед подлежи на предварително изпълнение. Нормата на чл. 166, ал. 4 от АПК регламентира, че допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2. В производството по чл. 166, ал. 2 от АПК съдът следва да установи дали спрямо жалбоподателя са налице материалноправните предпоставки за спиране на допуснатото по силата на закона предварителното изпълнение, а именно, дали последното би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. При допуснато предварително изпълнение на заповедта по силата на закона за административният орган няма задължение да доказва предпоставките по чл. 60, ал. 1 АПК - съществуването на особено важен обществен интерес, подлежащ на защита. В този смисъл за административния орган не съществува задължение да мотивира защо допуска предварителното изпълнение на заповедта и да излага конкретни съображения в тази насока за да обоснове и мотивира допуснатото предварително изпълнение.

Посочената норма урежда, че изпълнение, допуснато с разпореждане, може да се спре само въз основа на нови обстоятелства. Поради препращането от ал. 4, изискването на чл. 166, ал. 2 от АПК за наличие на нови обстоятелства е относимо и когато предварителното изпълнение на административния акт е допуснато по силата на закона, какъвто е настоящият случай. Това означава, че законодателят е презюмирал наличие на особено важни държавни и обществени интереси, като е постановил предварително изпълнение на всички заповеди за отстраняване на длъжност и спиране на изплащане на възнаграждението. Изискването е тези твърдени вреди да са противопоставими по значимост на визираните в чл. 60, ал. 1 АПК.

В тежест на жалбоподателя в административния процес е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно. Съдът приема, че жалбоподателят не доказва наличие на друг противопоставим правен интерес, който по степен на важност е съпоставим или надделяващ над тези, защитени от това по силата на закона предварително изпълнение. Неизплащането на възнаграждението за определен период безспорно ще причини вреди на жалбоподателя, при това не само имуществени, изразяващи се в спиране на дохода и невъзможността да се осигури заместващ доход в рамките на съществуващото служебно правоотношение. Спирането на възнаграждението е предмет на заповедта, сигурна и естествена последица от предварителното изпълнение на заповедта, чието настъпване законодателят изрично е предвидил. Настъпването на подобни вреди не би могло да се разглежда и като „ново обстоятелство“ по смисъла на ал. 2 на чл. 166 от АПК.

По изложените съображения съдът намира, че жалбоподателят не доказва наличието на значителни и трудно поправими вреди, които ще настъпят за него въз основа на някакви нови обстоятелства, поради което искането за спиране следва да се отхвърли.

Водим от горното и на основание чл. 166, ал. 2, във връзка с ал. 4 от АПК, във вр. с чл. 124, ал. 2 от ЗДСл, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на И. О. С., ЕГН [ЕГН], за спиране на предварителното изпълнение на Заповед № РД-11-11/07.01.2026г., издадена от председателя на УС на АПИ.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд на РБ, в 7-дневен срок от съобщаването му на жалбоподателя, на осн. чл. 166, ал. 3 АПК.

СЪДИЯ:

